

[A. Chr. Andersen.]

Mit parti betragter som sagt lovforslaget som en yderligere særbeskatning af erhvervs-ejendomme og vil stemme imod dets gennemførelse ved tredje behandling.

Formanden: Der er rigelig uro i salen.

Stæhr Johansen: Som jeg nævnede det ved første behandling, er der i mit parti delte meninger om lovforslaget, og to af udvalgsmedlemmerne i mit parti kan ikke tiltræde det, men har den samme opfattelse, som det ærede medlem hr. A. Chr. Andersen lige har givet udtryk for her fra talerstolen. Jeg deler ikke denne opfattelse fuldstændig, idet jeg mener, at om dette spørgsmål kan man i virkeligheden bruge det billede, som de Gaulle bruger, når han siger, at udenrigspolitik er et spørgsmål om geografi; på samme måde er jo spørgsmålet om de problemer, kommunerne har, hvad erhvervsbeskatningen angår, et geografisk spørgsmål, og der findes kommuner, hvor de økonomiske problemer er af en sådan karakter, at indtægterne er faldende på grund af, at indbyggerne flytter fra byen, eller at større arealer bliver inddraget som erhvervsareal; det stigende erhvervsområde giver en række udgifter, som der ikke er dækning for, medmindre man i væsentlig grad forøger personbeskatningen for de indbyggere, der bliver tilbage. Der er altså ikke dækning for det, som erhvervsvirksomhederne koster. Derfor er det altså min opfattelse, at dette lovforslag er rigtigt, og jeg mener også, en anden grund taler for at stemme for lovforslaget; det er den, at det kommunale selvstyre, som jo har lov til at fastlægge en række afgifter og ikke mindst personbeskatningen, naturligvis, da ejendomsbeskatningen er med i udgiftsdækningen, også her bør have en bestemmelsesret. Også af den grund mener jeg at jeg kan stemme for forslaget; men det er jo ikke, fordi jeg ikke mener, der kan være visse farer for overdrivelse — det har vi også set eksempler på — og jeg ville være trøstet, hvis man havde en vis sikkerhed for, at der ikke opkrævedes større afgifter, end hvad der skulle bruges til dækning for de omtalte erhvervsområder. Jeg kan som eksempel sige, at selv om jeg er tilhænger af lovforslaget, så agter jeg ikke at bruge de promiller, som loven giver ret til, i den kom-

mune, jeg har den ære at sidde i ledelsen af; vi vil fortsat fastholde de 5 promille, for da mener vi, at vi har den tilstrækkelige dækning for vore erhvervsområder. Vi vil altså ikke benytte denne mulighed, men til gengæld mener vi, at hvis udgifterne vokser, bør kommunen selv have denne mulighed for at kunne få dækning.

Jeg kan altså sige, at mit parti er delt, så der er en del medlemmer, der vil stemme imod lovforslaget, medens jeg for mit eget vedkommende ønsker at stemme for lovforslaget.

Sigsgaard: Jeg må sige, at jeg ikke ganske forstår de betænkeligheder, der her kommer til udtryk. Det, som lovforslaget giver mulighed for, er jo, at kommunerne får dækket deres udgifter i forbindelse med erhvervsjendommene, og det burde der egentlig ikke være nogen der kunne have indvendinger imod; i øvrigt kan jeg sige, at her er jeg jo i den meget sjældne situation at kunne være enig, stort set, med hr. Stæhr Johansen. Fra visse sider er man ængstelig for, at kommunerne vil opkræve afgiften med beløb, der er større end de modsvarende udgifter. Nu er det jo sådan, at en lang række kommuner er interesseret i at få mere industri, og man må vel betragte det som en given ting, at de vil udskrive dækningsafgiften med beskedne procenter, de vil ikke bruge den som en mulighed for at lave beskatning på erhvervsjendommene. Et mindre antal kommuner, væsentligst de udbyggede bykommuner, har ikke denne interesse, men de har til gengæld ofte udgifter i forbindelse med erhvervsjendommene, der langt overstiger, hvad de 10 promille, der nu foreslås som maksimal udskrivning, kan skaffe dækning for. Der er altså ingen risiko for, at afgiften antager karakter af en egentlig beskatning, tværtimod vil en del kommuner selv ved anvendelse af maksimumspromillen kun få dækning for ca. halvdelen af deres udgifter i forbindelse med erhvervsjendommene. Derfor har jeg da også været af den opfattelse, at man egentlig burde afstå fra at fastsætte nogen maksimumspromille, sådan at man gav de kommuner, jeg her til sidst har nævnt, mulighed for at få en 100 pct.s dækning af deres udgifter i denne forbindelse.

Lovforslaget er altså ikke, set fra SF's